

ואמר רבינו ז"ל בספרו של שביל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפילו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון של"ט תזריע מצורע תשפ"ג

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

(תשמ"ג) מוסד "מגן" מלברוק, ניו יורק

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יתירה
מאד ונודא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יתירה

נגע צרעת

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

כָּל הַרוֹצֵה יָבֹא וַיִּכְנַס

עקר קבלת התורה מחדש בכל שנה הוא לזכות לקבל ולהמשיך שכליות אמתיים ותמימים כאלה שנזכרה על ידם לקיים את התורה באמת שזה צריכין לקבל מחדש בכל יום, כמו שכתוב, בכל יום יהיו בעיניך כחדשים. בפרט בשבועות שאז הוא זמן מתן תורתנו שאז אנו צריכין לזכות לקבל התורה מחדש, דהינו שנזכרה מעתה לקיים את התורה וכנ"ל. ועל פן בימי הספירה שאז אנו מכינים עצמנו לזה על פן עוסקין אז במסכת אבות.

וזהו, הווי מתונים בדין, הינו בחינת הוי דין את כל אדם לכף זכות, בחינת אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו, הינו כשאתה רואה בחברך או תלמידך דבר שאינו הגון תהיה מתון בדין לבלי לדונו לחובה לרחקו ולשנאו על ידי זה רק תהיה מתון מתון בדין להשתדל בכל כחך לדון אותו לכף זכות ולמצא בו גם פן נקודות טובות כדי שלא תרחק אותו חס ושלום, לגמרי ויהיה חס ושלום, עוד יותר גרוע ומי יודע מה יהיה נעשה ממנו. על פן צריכין להיות מתונים מאד בדין זה לדעת ולחקר היטב איך להתנהג עמו באפן שלא יתרחק יותר חס ושלום, וזהו, והעמידו תלמידים הרבה, פי הא בהא תליא פי כשיהיה מתון בדין וידון את הכל לכף זכות יהיה לו שלום עם הכל, ואז בודאי יוכל להעמיד תלמידים הרבה כמו במעשה דרבן גמליאל ורבי יהושע שנתוספו כמה ספסלים בבית המדרש על ידי שאמרו, כל הרוצה לכנס יבוא ויכנס וכנ"ל.

פי עקר קיום התורה מדור לדור הוא על ידי שמעמידין תלמידים הרבה, וכן אלו התלמידים מעמידים עוד תלמידים הרבה וכן מדור לדור, ועל ידי זה עקר קיום התורה לנצח וכנ"ל. וכמו שכתוב, הנה אנכי והילדים אשר נתן לי ה' לאתות ולמופתים בישראל וכו'. ופרש רש"י, והילדים הם התלמידים שהם לאות ולמופת שעל ידם לא תשתכח התורה מישראל.

ועל פן קורין באלו הימים פרשת מצרע שהוא בעל לשון הרע שחמור מכל העונות מחמת שאינו מסתכל על הטוב וכו'.

ליקוטי הלכות נזיקין ד' כא

עמוד זה נתרם לזכות

הר"ר פינחס בן הינדא רחל הי"ו - וכל משפ' שיחיו

ונתתי נגע צרעת

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

כִּלּוֹ מֵאֲבָנִים טוֹבוֹת

מֵה שֶׁמֵּבְאֵר בְּסִפּוּר הַמַּעֲשֵׂה מֵהַבֵּן מֶלֶךְ שֶׁנַּעֲשָׂה
 מִצֹּרֶע וְאַחַר כֵּן נִתְרַפֵּא וְנִתְיַבֵּשׁ הַצָּרְעַת וְנִקְלָף
 כָּל הָעוֹר מִמֶּנּוּ וְאִז נִתְגַּלָּה וְנִרְאָה שֶׁהוּא כִּלּוֹ
 מֵאֲבָנִים טוֹבוֹת וְהָיוּ לוֹ כָּל הַסִּגְלוֹת שֶׁל כָּל
 הָאֲבָנִים טוֹבוֹת, מִצִּינּוֹ כְּעֵין זֶה לְעֵינֵי יִרְשָׁת אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל. כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל עַל פְּסוּק כִּי תֵבֵאוּ אֶל
 אֶרֶץ כְּנָעַן וְנָתַתִּי נֶגַע צָרְעַת בְּבֵית אֶרֶץ
 אֲחֵיזְתְּכֶם וְכִמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַש"י שֶׁשֶׁם שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִצְאוּ
 יִשְׂרָאֵל מִטְמוֹנוֹת שֶׁל זָהָב שֶׁהִטְמִינוּ הָאֲמוֹרִיִּים
 בְּקִירוֹת בֵּיתָהֶם.

וְעֵין בְּמִדְרַש רַבָּה שֶׁדָּרְשׁוּ רַז"ל פְּסוּק זֶה עַל חֶרְבֵן
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְסוּיָם שֶׁם וְלָקְחוּ אֲבָנִים אַחֲרֵי
 כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב הִנְנִי יוֹסֵד בְּצִיּוֹן אֶבֶן בּוֹחֵן פְּנֵת
 יְקָרָת וְגו' בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

זמרת הארץ על סיפורי מעשיות

ענינא דיומא

טועמליה

ספירת העומר

בְּהֵתְעוֹרְרוֹת וּתְשׁוּקָה גְדוֹלָה

זוה בחינת ספירה שהוא הכנה לקבלת התורה שאין עושין שום דבר רק סופרין הימים והשבועות ובזה ממשיכין על עצמו קדשת קבלת התורה מחדש בכל שנה ושנה, הינו בחינה הנ"ל שאנו רוצין וחפצים לקבל את התורה וכפי רצוננו ותשוקתנו החזקה היינו חפצים לקבלה בזריזות תכף ומיד אך באמת אי אפשר לדחק את השעה כנ"ל.

ועל כן ברחמיו נתן לנו מצוה הקדושה הזאת למנות ולספר את הימים תכף ממחרת השבת שהוא יום שיצאנו ממצרים עד יום החמשים הקדוש שהוא קבלת התורה, להורות גדל תשוקתנו ורצוננו החזק לקבל את התורה כי רצוננו היה לקבלה מיד אך אי אפשר בחפזון כי אסור לדחק את השעה כנ"ל וצריכין להמתין. אבל אף על פי כן אסור לשכח ולהסיח דעתו מזה חס ושלום, על כן סופרים הימים, כי הספירה מורה על גדל עצם התשוקה והגעגועים כמו מי שמתגעגע וחושק מאד לאיזה דבר אזי סופר הימים עד שישגי תשוקתו, כמו כן אנו סופרין ומונין הימים והשבועות שהוא מורה על עצם התשוקה והרצון החזק לקבל את התורה שאנו מונין הימים כדי שנזכה להתקוה הקדושה הזאת.

ועל כן באמת נוהגין כל ישראל לקיים מצוה הקדושה הזאת של ספירת העומר בהתעוררות גדול בתשוקה גדולה לה' יתברך ולהרבות בתפלות ותחנונים לטהר עצמנו מזהמת מצרים, כי כל זה הוא הכנה לקבלת התורה כנ"ל.

ליקוטי הלכות גולה ה' כב

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר אברהם שמואל דרדיק הי"ו לרגל שמות הבר מצוה לבנו לוי יצחק שיחי למזל טוב

טוֹעֲמִיָּה

פרקי אבות - פרק ב'

לא עליך המלאכה לגמור

לְהִזְדַּרֵּז הַרְבֵּה וּלְהִמָּתִין הַרְבֵּה

וְאֵלֹו שְׁנֵי הַתְּקוּנִים צָרִיךְ גַּם כָּל אָדָם לְזַהֵר בָּהֶם מְאֹד מְאֹד. כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לְזַהֵר מְאֹד בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְצֵאת חוֹבֵת הַיּוֹם בְּכָל מָה דְאֶפְשָׁר כִּי צָרִיךְ לִידַע שְׁכָל יָמָיו מְנוּיִים וְסִפּוּרִים וְיִצְטָרֵךְ לְהִתְנַחֵם וְחֲשִׁבוֹן מְכֹל יוֹם וּמְכֹל שָׁעָה וְאִין לוֹ בְּעוֹלָמוֹ כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם, שְׁזָהוּ בְּחִינַת מִצְוֹת סִפְיָה כַּנִּל, עַל כֵּן בְּנִדְאֵי הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת זָרִיז גְּדוֹל בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְהִתְחַזֵּק בְּעִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרֵךְ כְּכֹל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדוֹ לַעֲשׂוֹת בְּכָחוֹ. אֲךְ אַף עַל פִּי כֵן צָרִיכִין לְהִמָּתִין הַרְבֵּה עַד שְׁיִזְכֶּה שְׁתַּהַיֶּה עִבּוּדָתוֹ בְּשִׁלְמוֹת פְּרָאוּי בְּבְחִינַת הַבָּא לְטַהֵר מְסִיעֵין לוֹ אוֹמְרִים לוֹ הִמָּתֵן וְכוּ'.

וְעַנְיָן זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר הֵיטֵב בְּכַתָּב וְיִישׁ בְּזֶה שִׁיחוֹת קְדוּשׁוֹת הַרְבֵּה שְׁשִׁמְעֵנוּ וְהַבְנֵנוּ מִפִּי הַקְּדוֹשׁ וּמַעֲט מֵהֶם מְבֹאָרִים בְּאִיזָה מְקוֹמוֹת וְעַיִן בְּסוּף הַסִּפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת הַמִּתְחִיל, אַף עַל פִּי שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת זָרִיז וְכוּ'. וְזֶה בְּחִינַת לֹא עָלֶיךָ הַמְּלָאכָה לְגַמּוֹר וְלֹא אַתָּה בֶּן חוֹרִין לְהַבְטִיל מְמוֹנָה.

וּשְׁנֵי הַבְּחִינּוֹת הָאֵלֶּה מְקַבְּלִין בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה יָמֵי הַסִּפְיָה וְשְׁבוּעוֹת, כִּי בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה יָמֵי הַסִּפְיָה סוּפְרִים הַיָּמִים לִידַע שֶׁהַיָּמִים מְנוּיִים וְסִפּוּרִים כַּנִּל, עַל כֵּן צָרִיכִין לְהִיּוֹת זָרִיז גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּבְשְׁבוּעוֹת אֲזַי מְתַקְנִין עֲמִצּוֹם הַשְּׁנֵי לְבָלֵי לְהַרְס הַגְּבוּל לַעֲלוֹת אֶל ה' רַק לְהִמָּתִין לִישׁוּעַת ה' תָּמִיד בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו וְשִׁלָּא יִגְרַם לוֹ הַזְּרִיזוֹת חוּץ מִהַמְּדָה הַרִיסָה לְגַמְרֵי חֶסֶם וְשִׁלּוּם.

ליקוטי הלכות פקדון ד' ח

מכתב ממוהרנ"ת

טוֹעֲמִיָה

פרשת מצורע

ברוך השם יום ה' מצרע תקצ"ד:

בני חביבי שיהיה, מכתבך קבלתי בזאת השעה, בעת הטרדא קצת, ואיני יודע מה להשיב, כי כל מכתבך זה כמה ימים ושנים כלם מלאים צעקות גדולות, ומה אעשה לה כי כך ברא השם יתברך את האדם שיהיה בנסיון ובמלחמה בכל עת ובכל יום, כמו שאמרו רז"ל יצרו של אדם מתחדש עליו בכל יום, ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו וכו', וכבר החזקתה הרבה על פי הדברים שקבלתי ממנו ז"ל, הפך בהם והפך בהם וכו', וכבר הודעתה שעים כל אדם נעשה הרבה בעולם הזה בכל יום כמו שאמר הוא ז"ל שמשית יגיד לכל אדם מה שנעשה עמו בכל יום, ומזה לבד יכולין להבין שעים כל אדם נעשים מעשיות שלמות הרבה בכל יום ויום, וטוב להודות לה' על אשר אתה צועק על כל פנים בכל פעם כל כך, כי שום צעקה אינה נאבדת, מי יתן שתזכה לקים דבריו ז"ל בפשיטות לפרש שיחתך בכל יום ויום, וכמו שאתה צועק במכתבך אלי, כן תוציא דבוריך בפעל בינה לבין קונך בכל יום ויום בודאי יועיל לה הרבה הרבה בעלמא דין ובעלמא דאתי לנצח, וחוזי מזה איני יודע שום עצה לתן לה.

רק זאת תדע ותזכר שיש לנו תהלה לאל חי על מי לסמוך פידוע לה בני חביבי. ובכח הזה תוכל לפרש שיחתך ולשפך כמים לבך נזכח פני ה' בכל פעם, אף גם תוכל לנחם עצמך ולשמח את לבך בגדל כחו הקדוש הגדול והנורא מאד מאד, ולולא זאת נחמתי בעניי על פי הדרכים האלה. כבר אבדתי בעניי חס ושלום, כי לא יאמן כי יספר את אשר עבר עלי, אף כל חיותי ותקותי הוא על פי הדרכים הנ"ל בכל יום שאני מודה על העבר שאיך שהוא איך שהוא על כל פנים זכינו להיות בחלקו וגורלו וכו' וכו', ועל ידי זה יש לי כח מעט לצעק ולהתחנן ולפרש שיחתי לפניו יתברך קצת מהרבה, ולפעמים נפתח הלב לפרש שיחתי היטב, ואם אמרתי מטה רגלי חסדך ה' יסעדני עד שאני זוכה על כל פנים להרגיש חסדיו הגדולים לנצח עד שאני מרקד מחמת שמחה.

ואם גם אתם אינכם נקיים לגמרי מתאוות עולם הזה והבליו, על כל פנים אתם יודעים היטב שהכל הבל וריק וכו'.

דברי אביך הדורש שלומך באהבה וכו': נתן מברסלב:

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

אמר שמה שהמלמדים דוחקים את התינוק ביותר, על ידי זה אינו יודע התינוק כלל, רק צריכין להיות אמן גדול בזה ללמד את התינוק בהדרגה בלי איום הרבה ובלי דחק יותר, ועל ידי זה יתפס יותר בנקל. כי אמר שהמלמד חוזר עם התינוק ואומר לו בלשון אשכנז:

גיִדְעֵנְק ז'ע גיִדְעֵנְק ז'ע

תרגום

זכור זכור

ואם הִיָּה חוזר עמו מעט בנקל, בודאי הִיָּה תופס הדבר היטב והִיָּה זוכרו, אך אחר כך חוזר עמו כל כך ואומר לו כִּמָּה פְּעָמִים זכור זכור, עד שאחר כך כִּשְׂשׂוֹאֲלִין התינוק הפרוש של אותו המקרא יוכל להיות שְׂיָשִׁיב התינוק שפרושו גיִדְעֵנְק ז'ע. כי התינוק סובר שאלו התבות הם הלע"ז של המקרא. כי בזה שדוחקין את התינוק הרבה, בזה מבבלבלין אותו לגמרי, ואי אפשר לבאר הדבר הזה והוא ברור למשכיל, ונצרך מאד למלמדים וכן לכמה ענינים. כי זה הוא כלל גדול שלא לדחק עצמו ביותר על שום דבר, רק בהדרגה ובמתון. ואי אפשר לבאר כל זה כלל:

חיי מוהר"ן תל"ב

זמני שבת קודש פרשת תזריע מצורע

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:37	6:36	6:53	6:38	6:46	6:37	7:37	7:20
שקיעה ערב שב"ק	7:16	7:15	7:15	7:17	7:15	7:16	7:58	7:41
חצות הלילה	1:40	1:41	1:42	1:41	1:41	1:41	2:36	2:13
עלות השחר	4:47	4:48	4:47	4:43	4:47	4:44	4:08	4:38
עטיפת הטלית	5:11	5:12	5:12	5:08	5:11	5:08	4:44	5:07
נץ החמה	6:03	6:04	6:04	6:01	6:04	6:02	5:56	6:07
סוף זמן קר"ש מג"א	8:31	8:32	8:32	8:28	8:31	8:29	8:16	8:33
חצות היום	12:38	12:39	12:39	12:37	12:38	12:37	12:58	12:55
שקיעה יום שב"ק	7:17	7:16	7:15	7:18	7:16	7:17	8:00	7:42
צאת השבת	7:51	7:52	7:53	7:52	7:52	7:52	8:52	8:55
צאה"ש 72 דק'	8:29	8:28	8:28	8:30	8:29	8:29	9:12	

כללים: הדלקת נירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב והו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מוצאה"כ בנינוים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלוד"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בנינוים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדריים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת אחרי קדושים

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
כה	כו	כז	כח	כט	ל	לא
פו.	פז:	פז.	פז:	פח.	פח:	פט.
קנא	קנב	קנג	קנד	קנה	קנו	קנו
שלג	שלה	שלו	שלט	שמא	שמוג	שמה
👉 תורה ס"ב – ויסב אלקים 👈						
התורה הזמנית						